

LBRIS

We know
books

SFÂNTUL PORFIRIE
KAVSOKALYVITUL

Strigați-mă,
și vă voi ajuta

Traducere din limba greacă:
protopresbiter dr. Gabriel Mândrilă

SOPHIA / METAFRAZE
București

„Încercările tale (bolile ș.a.m.d.) sunt binecuvântări..., binecuvântări, copila mea..., binecuvântări!!!

Când o femeie brodează, partea de dedesubt e plină de noduri. Aceste noduri sunt greutatea vieții. La un moment dat, când broderia e încheiată și o întoarcem pe față, vedem numai partea cea bună și ne bucurăm. Asta înseamnă că odată și odată greutatea își vor afla capătul, iar noi, seninătatea și ne vom bucura de truda noastră. Fii cu luare-aminte, nu gândi negativ și arată-te puternică. Când gândurile tale sunt bune, vei căpăta putere...!

Când poți, mergi la biserică, când îndatoririle nu te lasă, îți vei face rugăciunea acasă”.

Athiná Haralampoúlou, medic, Athena

Cuprins

Prolegomene	5
1. Sfântul Dionisie din Olimp	11
2. „O să mă mântuiesc?”	33
3. Analize medicale	35
4. „Îl voi învia...!”	43
5. Apollo 13	53
6. Nimeni nu-i proroc în patria sa	85
7. Terapia rinichilor distruși	87
8. „A fost ceva demonic...!”	90
9. „Cristi, Cristinelul meu...,te iubesc mult”	93
10. M-a scăpat de înrâurierea demonică	123
11. „Poate dărâma un munte!”	125
12. Îl păzește Sfântul Nectarie	147
13. „Harul lui Dumnezeu le îndreaptă pe toate”	150
14. „Departate de mason!”	166
15. „Preasfânta mi-a spus!”	170
16. Sfinții și îngerii în cer!	198
17. L-am găzduit pe sfânt în casa noastră.	201
18. „De ce m-ai dat jos?”	230
19. „Bre, aveți credință? faceți ascultare...!”	248
20. „Răbdare și rugăciune”	261
21. Câte-mi amintesc despre sfânt	264
22. Pronia și iubirea lui Dumnezeu	283

23. „Tu, copilul meu, o să-i scoți din minți pe medici”.....	295
24. „Adevărata psihologie e teologia”	305
25. „O să dobânești mare nume”	322
26. „Bre Marcu...! Pe papa mi l-ai adus?!”	327
27. „Ne îndreptăm spre nimicirea etnică”	340
28. „O să ajungi monahie”	341
Sfântul Porfirie mi-a spus... ..	347

Comenzi:

www.librariasophia.ro

Difuzare:

SUPERGRAPH

Str. Ion Minulescu nr. 36, sector 3,
031216, București

Tel.: 021-320.61.19; fax: 021-319.10.84

e-mail: contact@supergraph.ro

www.librariasophia.ro

www.sophia.ro

Tipar: ARTPRINT

E-mail: office@artprint.ro

În cele din urmă, a fost un om ceresc, care a pășit pentru puțin pe pământ, a viețuit îngerește, și-a împlinit chemarea dumnezeiască în chipul cel mai bun cu putință și s-a înălțat acolo unde-i era dintotdeauna locul: întru bucuria și slava lui Dumnezeu! Urmele pașilor lui încercăm să le aflăm și în acest volum, spre a primi și noi ceva din îmbelșugata sa binecuvântare.

Sfântul a bineplăcut lui Dumnezeu, și El a lucrat toate aceste minuni aparte prin sfântul Său. Consemnarea lor în scris ne este sfântă datorie, spre a se păstra această comoară duhovnicească și pentru generațiile următoare, spre slava Dumnezeului Treimic și a sfântului care L-a iubit și a fost iubit de Preabunul Dumnezeu.

În paginile următoare vor fi aduse la viață imagini, amintiri și informații despre viața, învățăturile, harismele și minunile sfântului, care ne vor pune în față o pildă de sfințenie contemporană, din dorința de a ne determina să începem lupta cea bună, mai ales în vremurile noastre materialiste, secătuite din punct de vedere moral și descurajante.

Multe mulțumiri din inimă datorăm celor ce ne-au încredințat mărturiile lor spre a fi cuprinse în acest al treilea volum. Mărturii personale oferite ca o adevărată confesiune din suflet, cu nădejdea ascunsă că vor deveni pâinea cea dulce care va aduce cititorului îndeplinire și întărire duhovnicească.

Chilia Sfinților Teodori, Karyés, Sfântul Munte

1.

Sfântul Dionisie din Olimp

*Mărturia Înaltpreasfințitului Agatonic,
Mitropolit de Tanzania (Africa)*

Să mă fac monah?

În vara lui 1982, după încheierea primului an de studii la Academia pedagogică, împreună cu un prieten am vizitat Mănăstirea Paracletului (Sfântului Duh) pentru câteva zile. A fost o bună ocazie să trecem pe la Sfântul Porfirie, despre care auzisem multe lucruri minunate de la mătușile mele.

Am plecat dis-de-dimineată, imediat după dumnezeiasca Liturghie, dar ne-am rătăcit și, în loc să ne ia o oră, ne-a luat șase-șapte ca să ajungem. Era deja la amiezi și am întâlnit în jur de cincizeci de persoane care așteptau în fața rulo-tei. După puțin a ieșit și sfântul, cu un prosop alb pe cap, ca să se protejeze de soarele canicular, și s-a dus direct la o persoană care se oferise să-i altoiască pomii. Mi-amintesc foarte clar că, de îndată ce l-am văzut, m-a atras ca un magnet, fiind singurul dintre toți cei de față care l-a urmat numaidecât. I-am sărutat mâna și ne-am privit în ochi. Într-adevăr, avea niște ochi albaștri foarte

LBPRIS | We know
books

frumoși. N-o să-i uit niciodată fiindcă aveau o strălucire dumnezeiască. Apoi s-a întors spre cel ce se ocupa de altoit:

– Piersicul ăsta nu l-ai altoit bine...

Acela s-a întors, aruncându-i o privire sfântului, care i-a repetat:

– Piersicul ăsta, îți spun, nu l-ai altoit bine...

– Măi bunicule, de ce nu mă lași în pace?! Ai atâta lume care te așteaptă, și tu ai venit aici ca să-mi faci observație? Lasă-mă în pace... Îmi știu treaba. Tu ce știi?

– Să nu crezi că soția ta a început să ia medicamente pentru problemele ei psihice de curând. Le lua de tânără, dar ți-a ascuns-o, fiindcă i-a fost teamă că, de vei afla, n-o să te căsătorești cu ea. Dar să știi, e o femeie bună și s-o ajuți...

– ... Și tu de unde cunoști toate astea? bâigui respectivul.

– De asta-ți spun că n-ai altoit bine pomul ăsta. Eu știu foarte bine ce vorbesc...

Am fost foarte impresionat de cele auzite și, căpătând curaj, m-am apropiat mai mult de el:

– Părinte, vreau să vă văd!

– Am multă lume... Până o să isprăvesc, duceți-vă acolo, la camion, și ajutați cu descărcatul.

Aceasta a fost cea de-a doua surpriză. De unde știa că mai venisem cu cineva? Ne-am apucat de treabă și, când am terminat cu descărcarea cărămizilor pentru izolare (chiar în clipa aceea), ne-a venit și nouă rândul. Când am intrat, m-a întrebat:

– Ce dorești tu? Ia spune-mi, ai duhovnic?

– Am, dar vreau părerea ta: Să mă fac sau nu monah?

– [Vei face] cum te va povățui duhovnicul, și acum luați-o la goană ca să apucați să vă întoarceți înainte de a se închide porțile Mănăstirii Paracletului...

De unde știa că noi stăteam la Mănăstirea Paracletului? Aveam în jur de nouăsprezece ani și eram tot mai cuprins de entuziasm, cu cât mi se descopereau harismele sfântului. Am plecat foarte impresionat, chiar dacă nu vorbisem decât foarte puțin cu el și nu primisem un răspuns clar la întrebarea dacă trebuia sau nu să mă călugăresc. De altfel, nici duhovnicul meu nu se arăta hotărât. La un moment dat, eu trebuia să iau decizia cu privire la viitorul meu.

Născut călugăr

După terminarea studiilor, m-am titularizat ca învățător și în anul 1986 duhovnicul meu s-a dus la Mănăstirea Sfântul Dionisie de pe Muntele Olimp, unde a ajuns egumen. Înlăuntrul meu dragostea de monahism crescuse atât de tare, încât nici după două luni am părăsit totul și l-am urmat.

La doi ani după ce m-am închinoviat la Mănăstirea Sfântul Dionisie, am trecut din nou (de data asta ca monah) pe la sfânt, care mi-a spus:

– Ți-ai ales cea mai bună viață și-ți vine ca o mânășă.

– Bunicule, îți bați joc de mine?

LRDIS

We know
books

– De ce, copilul meu?

– Fiindcă, atunci când am venit aici ca laic și te-am întrebat, nu m-ai sfătuit să mă fac monah, și acum, când mă vezi monah... ei, firește, ce-o să-mi spui, că am ales ce e mai rău pentru viața mea?

– Nu, nu-i așa, nu... gândi astfel. Ascultă-mă. Dacă te-aș fi povățuit să te faci monah, ai fi spus: „Bătrânul-Porfirie m-a îndemnat să mă fac monah”. Însă eu te-am lăsat liber, și **tu ai ales, fără a fi influențat de nimeni, să-I urmezi lui Dumnezeu**. Asta e important înaintea lui Dumnezeu. Asculți, măi, ce-ți spun? Tu ești născut să fii călugăr!

Mănăstirea și peșterile

Cuviosul Dionisie a fost cel dintâi monah care s-a sălășluit în cel mai înalt munte al Greciei – Muntele Olimp, și cu rugăciunile sale nesfârșite, cu truda și lacrimile a sfințit acest străvechi munte mitic.

Noi am început din 1986, încet-încet, lucrările de restaurare și conservare ale vechii mănăstiri pe care Sfântul Dionisie a ridicat-o cu mâna sa.

Era în luna Sfântului Duh (luni după Cincizecime), 19 iunie 1989, când egumenul împreună cu alți trei monahi ai mănăstirii, printre care se afla și rasoforul Atanasie, au trecut pe la sfânt. El începu să le descrie mănăstirea cea veche și locurile de pe Olimp unde s-a nevoit Cuviosul Dionisie. Printre altele, le-a spus:

– La vechea mănăstire este foarte mult har fiindcă acolo monahii au petrecut într-o mare nevoie, vărsând sânge... multă sudoare!

Atunci rasoforul Atanasie l-a întrebat:

– Părinte, la mănăstirea aceasta, părăsită de mulți ani, veneau ciobani, drogați și alți oameni perversi... Oare nu cumva locul s-a întinat și harul a plecat?

– Nu, harul nu pleacă.

Apoi sfântul a adăugat:

– Să nu faceți multe șeminee, ci sobe, fiindcă șemineul te arde în față, iar la spate îngheți. Paraclisele care nu știți căror sfinți au fost închinat să le afierosiți sfinților necunoscuți...

Cuviosul Dionisie a zidit mănăstirea cea veche, dar el a trăit cu precădere ca anahoret în peșteri și ermitaje, rugându-se în liniștea absolută a nopții. Privitor la aceasta, Sfântul Porfirie a adăugat:

– „Văd” peștera cea mare a sfântului.

– Care, cea de la râu?, întrebă egumenul.

– Da, da... acolo unde se află biserița... Mai „văd” încă o peșteră, mai jos de mănăstire, deasupra râului. La temelia mănăstirii, pe partea cu râul... acolo a adormit sfântul!

Fiindcă sfântul nu mai avea la bătrânețe putere să ajungă la peștera cea mare, venea la aceasta, unde petrecea în isihie și nevoie. O numea „Peștera Sfântului Lazăr”⁷. Prin harul lui Dum-

⁷ După cea de-a doua călătorie la Locurile Sfinte, Cuviosul Dionisie a dat nume noi culmilor și peșterilor Olimpu-

nezeu, Sfântul Porfirie o vedea în fața sa, în timp ce continua să ne vorbească:

– „Văd” încă o peșteră, și mai mare, în partea de sus a mănăstirii.

– Pe asta n-o știm... Unde, mai exact?

– E sus, sus. Oh, oh... acolo sfântul mult s-a os-tenit, mult a trudit!

– Părinte, despre peștera aceasta nu știm **absolut** nimic.

– Dacă vă veți ruga și veți spori duhovnicește, Sfântul Dionisie o să vă arate și această peșteră. Sfântul o să vă descopere totul!

Sfaturi discrete

Întrucât în ziua anterioară, duminică, 18 iunie (după scandalul Koskotás⁸), avuseseră loc alegeri europene și parlamentare, în urma cărora se ajunsese la un guvern de coaliție, sfântul l-a întrebat pe egumen:

– Te-ai dus la vot?

– Da...

lui, precum: „Peștera Golgota”, „Peștera Sfântului Lazăr”, „Muntele Măslinilor” ș.a.. Pe două culmi greu accesibile a construit paraclisele închinat Schimbării la Față a Domnului și Prorocului Ilie, transformând totodată cele două peșteri în biserițe.

Cuviosul Dionisie a trăit pe Olimp din 1534 până în 1541 și s-a distins prin multele sale harisme, dar și prin daruri în-născute, ca o pildă de desăvârșire morală. Știa să îmbine îndatoririle de egumen cu aplecarea spre nevoință; râvna apos-tolică și lucrarea socială cu isihasmul.

⁸Unul dintre cele mai mari scandaluri politico-economi-ce din Grecia anilor '80, supranumit și „procesul secolului” (n. trad.).

– **Cel mai mare rău** pe care l-a făcut PASOK a fost scoaterea limbii grecești vechi din programul de studii. Măine tineretul nu va fi în stare să citească un text în greaca clasică, o scriere a Sfinților Părinți ai Bisericii... Când lumea are nevoie, trebuie să coborâm din munți și de la pustie, ca s-o sprijinim, ca Antonie cel Mare.

Sfântul **era cu totul împotriva legilor insti-tuite cu privire la căsătoria civilă și la punerea în vânzare sau la cedarea averii bisericești**. Era foarte clar în privința aceasta!

Unul dintre monahi i s-a adresat:

– Părinte, am o problemă de sănătate...

– Și de ce-mi spui mie? Cine e bolnav trebuie să meargă la medic!

Sfântul nu întâmplător i-a vorbit așa, deoarece monahul acela avea un gând rătăcit, socotind că cei care-și afieroseau lui Dumnezeu viața (ca monahii) nu trebuie să recurgă la medici sau să aibă nevoie de ei, de vreme ce Preasfânta neîn-doielnic avea să-i vindece!

Un asemenea gând, de obicei, în afară de credința în Dumnezeu, ascunde și un oarecare (mai mic sau mai mare) egoism și mândrie în legătură cu faptul că monahii sunt vrednici, virtuoși... și Preasfânta e datoare să-i vindece!

Sfântul a mai adăugat și următoarele:

– La mănăstire să ocoliți atașamentul de un fra-te sau altul, să nu legați anumite prietenii ș.a.m.d.. Acestea dispar odată cu iubirea de Hristos.

Iar despre mărturisirea gândurilor a spus:

– Când vă spovediți, să fiți cât mai limpezi și clari. Să-i mărturisiți fără ocolișuri duhovnicului gândurile, căci, altminteri, diavolul o să vă prăjească întruna, ca într-o tigaie. Întreg răul începe fiindcă nu există o viață duhovnicească după cuviință. Toate celelalte sunt urmările acestui rău.

Apoi sfântul a continuat:

– Într-un anume loc de pe Muntele Olimp există cimișiri. Să mergeți să tăiați dintre ei, dar după ce va fi lună plină. Când luna e în scădere, seva copacilor se împuținează și lemnele nu se frâng. După ce o să-i tăiați, să-i înveliți în ziare și să-i așezați într-o cameră întunecoasă, fiindcă la cea mai mică rază de lumină se pot, de asemenea, rupe. Acești cimișiri să-i trimiteți la Kavso-kalyvia, [ca lemne] pentru sculpturile pe care le fac călugării mei.

Într-adevăr, chiar în acele locuri am aflat cimișiri!

Binecuvântate palme

Într-o seară, împreună cu unul dintre frații mănăstirii am trecut pe la sfânt. „Îmi pare rău, părinților, dar astăzi nu pot vorbi, și de asta ieri am înregistrat o casetă în care povestesc despre viața mea, și acum o să o pun s-o ascultați”. Și, în timp ce ascultam, sfântul o oprea din când în când și mai adăuga câte ceva. Mi-amintesc ce ne-a spus despre Katounákia: „Când m-am îm-

bolnăvit de pleurezie lichidă, în timp ce îmi sco-teau cataplasma, tăindu-mi pielea de pe spate, am simțit ca și cum... mi-ar fi ieșit sufletul și am leșinat din pricina cumplitei dureri!”.

La sfârșit, sfântul ne-a binecuvântat în felul său unic. A început cu palmele, și eu mă gândeam: „Dar ce s-a întâmplat, am făcut ceva rău, de ne-a dat atâtea palme?”. Ani mai târziu mi-am dat seama că sfântul, când era bucuros, îți dădea, drept binecuvântare, palme.

Atunci ne-a însoțit și Atanasie, monah rasofor, fiindcă-l iubea peste măsură pe Sfântul Porfirie și de atunci (din timpul vieții sfântului) îl socotea cel mai mare sfânt dintre toți sfinții! Fiindcă era încă rasofor, părintele stareț n-a vrut să-i dea binecuvântare ca să vină cu noi, și el s-a supărat foarte tare. În seara cu pricina s-a rugat Preasfin-tei și i-a spus păsul său. La mănăstire îl aveam, tot ca rasofor, pe monahul Petru (astăzi părintele Macarie) care s-a rugat și el în aceeași seară la Sfântul Porfirie, pentru că avea foarte mare evlavie la el.

Ne-am întors la mănăstire seara foarte târziu, și în zori, după ce începuse slujba, fratele Atanasie aducea apă din bucătărie cu un ulcior, pentru că în Sfântul Altar nu aveam robinet. Tocmai în clipa în care trecea pe lângă singurul telefon din mănăstire, acesta sună, și mirat ridică receptorul.

– Sunt părintele Porfirie... Unde-am sunat?

A întreat ca și cum n-ar fi știut unde sunase.